

har fundet Sted. Det er min Opfattelse, at den Politik, der har været ført, netop har været den Politik, som der trængtes til. Naar man har fremhævet de høje Tal for Underskuddets Vedkommende, forstaar jeg ikke, at man overhovedet har villet gøre dette uden i Forbindelse dermed at fremhæve, hvordan Landet i det hele taget har ligget. Det er i Virkeligheden en Uret at fortælle Smaafolk ude omkring i Landet, at der føres en Politik, som er baaret frem af Klassehad eller Overklassehensyn.

Med det foreliggende Finanslovsforslag skulde man altsaa have naaet et Resultat, hvorefter man skulde kunne være temmelig sikker paa, at Balance vil fremkomme. Jeg tror, den højtærede Finansminister har fuldkommen Ret, naar han siger, at det Resultat, Finanslovsforslaget viser, er et saadant, at det afgiver Grundlag for en sund Statshusholdning, og at der ikke er mange Stater, hvis Budget stiller sig saa gunstigt som dette.

Lader man Blikket glide tilbage paa de tre Aar, som er svundet, vil jeg bringe i Erindring, hvad det var, der fremkom som Ministeriets Program i Trontalen i Efteraaret 1920, da Rigsdagen traadte sammen. Det hed her blandt andet: „En Hovedgenstand for Regeringens Bestræbelser vil det være at sikre Balance i Statshusholdningen ved at undgaa alle ikke nødvendige Udgifter, ved at drage Omsorg for, at Statsvirksomhederne vil kunne bære sig og med Tiden give et rimeligt Udbytte af de i dem anbragte Kapitaler, og ved, saa snart Forholdene nogenlunde lader sig overskue, at skride til en samlet Revision af vor Skattelovgivning“. Det var altsaa Hovedgenstanden for Regeringens Opmærksomhed. Der peges endvidere paa, at der bør tilvejebringes Midler til Gennemførelse af de forrige Aar vedtagne Love angaaende Oprettelse af selvstændige mindre Landbrug. Der peges paa Afhjælpning af Bolognøden i Byerne. Der peges paa fortsat Støtte til kommunale Bestræbelser for at lindre Dyrtiden. Der peges paa Beværterlovens Revision, de kronisk syge, Invaliderne og senere ogsaa paa Aldersrenten og paa Revision af Lovene om Børneforsorg og Tilsyn med Plejebørn og adskillige andre Spørgsmaal, som Regeringen havde sin Opmærksomhed henvendt paa, og hvis Løsning skulde være dens Opgave.

Det var paa Grundlag af denne Programudtalelse, at den nuværende højtærede Forsvarsminister, da han som Venstres

Ordfører indledede Finanslovbehandlingen her i Salen, indbød alle Partier til Samarbejde paa Løsning af disse Opgaver. Naar man nu ser tilbage paa den Tid, der er svundet, og ser efter, hvad Støtte der i saa Henseende er ydet, maa jeg sige, at det er meget ringe Støtte, der er ydet fra Oppositionens Side. Til Løsningen af disse Opgaver, hvoraf de fleste er løst, har Støtten været ydet fra konservativ Side paa en enkelt lille Lov nær, som ikke er nævnt her i denne Forbindelse. Derimod har man mødt det ene Stormløb paa Regeringen efter det andet fra Oppositionens Side, et Utal af Dagsordener er væltet ind over Tingets Bord for at chikanere — thi de har efter min Opfattelse ikke alle været lige alvorligt ment; hvad Oppositionen end har været enig om, har der jo været megen Uenighed med Hensyn til, hvorvidt Regeringen skulde styrtes. Socialdemokraterne har forsikret, at de havde intet højere og kærere Ønske, medens man fra radikal Side har haft den Opfattelse, at Regeringen skulde sidde sin Tid; de ønskede i Virkeligheden ikke Valg.

Angaaende det Arbejde, der skal gøres i denne Samling, som er den sidste indenfor denne Valgperiode, har den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget udtalt, at Regeringen ikke vil fremsætte Forslag til Love, som vil medføre væsentligt forøgede Udgifter, til hvis Dækning der ikke er anvist Indtægter. Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale vor fulde Tilslutning hertil, ligesom vi kan give vor fulde Tilslutning til, at Sparebestræbelserne fortsættes. Det er vor Opfattelse, at den strengeste Økonomi er nødvendig, hvis Balancen skal holdes, og det er ogsaa vor Opfattelse, at vi herigennem kan yde det vægtigste Bidrag til vor Kronekurs's Stigning, til Styrkelse af vor Valuta.

Det er jo et rigt Lovgivningsarbejde, der har været udført i disse tre Aar, ikke mindst paa det sociale Omraade. Jeg vil dog sige, at i den Kæde af sociale Love, der er blevet revideret, mangler der endnu een Lov, en af de Love, som ogsaa blev nævnt i Trontalen, og det er Beværterloven. Jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han allerede har fremsat denne Lov paa ny i det andet høje Ting, og jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister maa have en lykkelig Haand til at gennemføre den i den Skikkelse, hvori den er vedtaget her i Folketinget. Dog kunde jeg ønske en enkelt lille Ændring i den; thi der er et stærkt Ønske